

Acatistul Poetului Neamului ROMÂNESC Mihai Eminescu

Dacă nu este un Sfânt în sensul strict, acest mare POET este **”CUVÂNTĂTORUL SFINTENIEI Neamului și Pământului ROMÂNESC”**. Sunt și **”Sfinți ai Pământului”**, care nu au **”Suprafirescul de Cer”**, ci **”FIRESCUL Pământesc”**, ce **”concurează”** cu Cerul.

Taina prin care **”Cerul tinde să COBOARE și să se ODIHNEASCĂ pe Pământ”**, este o *MEMORIE ancestrală*. În sensul Creștin, Pământul *nu mai este ”contrazicerea”* Cerului, ci **BISERICA** în care Cerul se **”FACE TRUP-EUHARISTIE”**.

”**SFINȚENIA Pământului**” este **”SINȚENIA FIRII Pământeste”**, care *poate să PRIMEASCĂ și SUPRADIMENSIUNEA* Cerului.

”**SFINȚENIA Pământului**” *nu este în ”VIRTUȚI de Cer”*, ci în **”VIRTUȚI de Pământ”**, ce se pot **”ÎMPLETI”** reciproc.

Dacă CERUL a fost **”zguduit”** de **”păcatul căderii Îngerilor”**, Pământul este și el **”stricat de păcatul adamic”**.

ADAM cel în sine, așa cum l-a Creat DUMNEZEU, are **”FIREA Pământescă BUNĂ”** și doar **”păcatul i-a adăugat și o ”parte a răului”**.

”**VIRTUTEA FIRII BUNE Pământeste**” este de **altă categorie**, față de **”VIRTUTEA Suprafirescă de CER”**.

Poetul Mihai Eminescu **nu este un Sfânt de Cer, ci un ”Sfânt de Pământ”**.

FIREA Pământului este **”CHEMAREA IUBIRII de CER”** de a **VENI** să se **”ODIHNEASCĂ pe Pământ”**.

SFINȚENIA Pământului *nu este ”transformarea în cer”*, ci este **”PRIMIREA ȘI ODIHNA CERULUI pe Pământ”**.

Este o *Mare Taină* această **”ODIHNA a CERULUI pe Pământ”**, care *este la toți Sfinții, dar și separat, ca ”FIREA în sine a Pământului”*.

Poetul Mihai Eminescu este prin excelență **”EVANGHELISTUL SFINTENIEI Pământului”**.

”**CRUCEA SFINTENIEI Pământului**” este o **”CRUCE a Pământului”**. **”GOLGOTA CRUCII Pământului”** *este Drumul ”INTRĂRII în ODIHNA-CASA Pământului”*.

Este o **”dramă a CASEI pustiite”** și un **RAI al ”CASEI VENIRII și ODIHNEI celor AȘTEPTAȚI”**.

Mihai Eminescu este **”Sfântul dramei CASEI pustiite”** și totodată **”PROFETUL ”CASEI ODIHNEI ÎMPLINITE”**.

La Eminescu *nu căutăm "Sfințenia de CER"*, ci "**Taina CHEMĂRII CERULUI-Luceafărului**" de a **VENI pe Pământ**.

"**DORUL Pământului**" nu este de a se RIDICA la CER, ci de a *COBORÎ CERUL pe Pământ*, ca "**NUNTA Pământească**", ca o "**CINĂ de Taină Pământească**".

"NUNTA Pământească" *nu este "pat nupțial"*, ci "**ODIHNĂ-VESELIA CASEI Pământești**".

Zisul "**Eros pământesc**" este tocmai "**drama pământească**", ca o "**AȘTEPTARE a VENIRII Luceafărului CERESC**".

"**IUBIREA este VENIREA și ODIHNA**", iar **Mireasa** este "**DORUL**" acesteia.

DOINIREA este *CHEMAREA VENIRII Luceafărului*, este însăși "**IUBIREA Sfântă Pământească**", care nu se împlinește decât în "**ÎNTÂLNIREA**" reciprocă.

Eminescu este "**EVANGHELISTUL DOINIRII IUBIRII Pământești**" și așa îl putem considera "**SFÂNTUL Pământului**".

Așa, și Pământul poate "**STA FATĂ către FATĂ cu CERUL**", fără amestecare.

"*Patima păcătoasă*" a Pământului este mereu în "*crucificare*" cu "*Virtutea Pământului*", și la Eminescu este, cu prisosință evidențiată aceasta. Dacă Eminescu, ca *Persoană proprie*, *trece el înșuși prin toate "patimile pământului"*, tot el se zbate să iasă din această "**subterană a iadului pământesc**".

Viata lui Eminescu este "**CRUCIFICAREA subteranei pământești**", din care iese "**Biruitoare și ÎNVIAT**".

Eminescu a "**LUAT toată subterana Neamului Românesc**" și a "**PURTAT-O**" ca pe o "**ASEMĂNARE MESSIANICĂ**".

Eminescu este "**Profetul Ilie ROMÂN**", care "**NU a MURIT**", ci *a rămas cu "Trupul pe Pământ"*, să "**DOINEASCĂ**" mereu *Plânsul acestui Pământ; pustiirea CASEI Pământești; IUBIREA părăsită; CREDINȚA uitată; cotropirea străină; micimea pervertirii urmașilor nedemni.*

"**CASA ROMÂNEASCĂ**" *nu poate fi niciodată fără "EVANGHELIA DOINIRII"* lui Eminescu, **Evangelistul IOAN** al acestui Pământ și Neam.

Eminescu este **PROFET, APOSTOL, "OMUL cel de TAINĂ și cel MARE al Pământului"** este "**SFÂNTUL Pământului**", este "**VEȘNICUL TÂNĂR-FĂT-FRUMOS**" este **LUCEAFĂRUL**, este "**ICONICUL pământesc**" din noi.

În acest sens, încercăm și noi *un mic Acatist* al lui Mihai Eminescu.

Este la **alegerea** fiecăruia, de a-l **CINSTI** ca pe un "**Sfânt pământesc**", sau doar ca pe un "**Om al OMENIEI ROMANEȘTI**".

După obișnuitul început se zice:

Condacul 1

Și Pământul are un Chip, din care se Nasc Făpturile și Neamurile lor, și acestea se OGLINDESC ca STELE și LUCEFERI pe Cerul de SUS, în care se ODIHnesc Împreună, și tu un LUCEAFĂR fiind, îți Cântăm:

Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Icosul 1

Însuși DUMNEZEU DOREȘTE să COBOARE pe Pământ și FERICIT ești tu, Mihai Eminescu, că "DORUL Pământului" l-ai avut și DOINITORUL său te-ai făcut, "LACRIMĂ de Pământ":

Veselește-te, Lacrimă de Făt-Frumos;
Veselește-te, Lacrimă de HRISTOS;
Veselește-te, Lacrimă de TAINĂ;
Veselește-te Lacrimă de ICOANĂ;
Veselește-te, Lacrimă din LACRIMĂ;
Veselește-te, Lacrimă de VEȘNICIE;
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 2-lea

LACRIMA de cer nu este "plâns", ci IUBIREA Cea Mare cu "DORUL de Pământ" ce Coboară în jos, în Cântarea de: ALILUIA!

Icosul al 2-lea

O, ce Necuprins este în LACRIMA de Cer, ce LUMINĂ de LUCEAFĂR cu DORUL de Pământ, ce Chip, Chip Născut din APĂ și din DUH, *CHIP de BOTEZUL Lui HRISTOS*:

Veselește-te, **LUCEAFĂRUL Românesc**;
Veselește-te, **LUCEAFĂRUL** acestui Pământ;
Veselește-te, **LUCEAFĂRUL** acestui Neam;
Veselește-te, **Veșnicul TÂNĂR** de Taină:
Veselește-te, Veșnicul **COBORĂTOR** din cer;
Veselește-te, **DOR de "DORUL SFÂNT"**;
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 3-lea

Cine este Făt-Frumos, cine este Voinicul ce se luptă cu zmeii ucigători?
Este **LUCEAFĂRUL** de Taină **COBORĂT** pe Pământ, Zămislit din
"LACRIMA din ICOANĂ", din Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 3-lea

Făt-Frumos din Lacrimă este **LUCEAFĂRUL** ce *nu s-a mai "întors"* la
Cer, care **a rămas pe Pământ**, și așa **RAIUL** din Nou s-a făcut:

Veselește-te, Taină de **CHIPUL** Lui **HRISTOS**;
Veselește-te, Taină de Pământean;
Veselește-te, Pământeantul **MINUNAT**;
Veselește-te, Pământeantul ce-și caută "*MIREASA pierdută*";
Veselește-te, cel ce o scoate de pe "*tărâmul celălalt*";
Veselește-te, **PĂMÂNTEANUL ÎMPĂRAT**;
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 4-lea

Înmulțindu-se "*vrăjmașii zmei*", **CASA ÎMPĂRATULUI** este *atacată*, Fii
săi sunt luați *în robie*, hotarele se "*rup*", străinii *năvălesc* și "**PLÂNSUL**" se
ivește, în locul de: **ALILUIA!**

Icosul al 4-lea

Ca odinioară *Profetul Ieremia*, și tu, Eminescu,

”PLÂNSUL robiei noastre te-ai făcut, care **adânc** s-a săpat și a intrat până în *Codrii cei mari și pe Munții cei înalți*, cu **DOINIREA-CUVÂNTUL de Pământ**:

Veselește-te, DOINIRE de **DOR DUMNEZEIESC**;
Veselește-te, DOINIRE de *Dor Pământesc*;
Veselește-te, DOINIRE de **Sfântă CHEMARE**;
Veselește-te, DOINIRE de IUBIRE;
Veselește-te, și **DOINIREA cea de ”jale”**;
Veselește-te, DOINIREA, **”EVANGHELIA Pământescă”**;
Veselește-te, **Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!**

Condacul al 5-lea

Nașterea din **”LACRIMA”** ICOANEI MAICII DOMNULUI este CHIPUL IUBIRII DUMNEZEIEȘTI coborâte pe Pământ, care se face **”FIUL-LUCEAFĂRUL-Făt-Frumos-Voinicul”**, **IZBĂVITORUL** de zmeii cei ucigători, în Cântarea de : **ALILUIA!**

Icosul al 5-lea

PLÂNGE MAICA DOMNULUI când *”lumea se pustiește”* când FIUL DUMNEZEIESC *nu mai este PRIMIT pe Pământ*, și din *”LACRIMILE de Taină”*, **Luceferi și Stele se Nasc**:

Veselește-te, LUCEAFĂRUL MAICII DOMNULUI;
Veselește-te, LUCEAFĂRUL **cel ”Născut din LACRIMĂ”**;
Veselește-te, Luceafărul Făt-Frumos;
Veselește-te, Luceafărul cu INIMA IUBIRII;
Veselește-te, Luceafărul cu *”DORUL de Taină”*;
Veselește-te, **LUCEAFĂRUL ce s-a ”făcut Pământean”**;
Veselește-te, **Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!**

Condacul al 6-lea

”DOR DUMNEZEIESC” este **”VEȘNICA IUBIRE”**, pe care DUMNEZEU o REVARSA în Făpturile Sale, și **”MINUNAT” este apoi și ”Dorul Lumii”** cu Chipul *”Iubirii Lumii”*, în Cântarea de : **ALILUIA!**

Icosul al 6-lea

Este și o "Iubire Curată și Sfântă a Lumii", care se ÎNCHINĂ ca "DAR" ALTARULUI DUMNEZEIESC, și așa se face "BISERICA-ÎNTÂLNIREA în ICOANĂ";

Veselește-te, Iubirea ÎNTREAGĂ a Lumii;
Veselește-te, "DORUL Întreg" pentru ALTARUL Lui HRISTOS;
Veselește-te, DOR DUMNEZEIESC și DOR de Făptură în "CĂUTARE";
Veselește-te, DOINIREA, Cântarea "EVANGHELIEI Lumii";
Veselește-te, DOINIREA, "DORUL de pe CRUCEA Lumii";
Veselește-te, DOINIREA, "hotarul dintre "VEȘNICII"";
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

CONDACUL al 7-lea

Vremelnicia lumii a întunecat "Cerul Înstelat" și zmeii ucigători s-au înmulțit, și "sarpele cu douăsprezece capete" s-a născut, și LUCEAFĂRUL Lumii este mereu CHEMAT în Cântarea de: ALILUIA!

Icosul al 7-lea

VINO, LUCEAFĂR Blând, și APĂRĂ pe "FECIOARA Lumii" de "balaurul cu douăsprezece capete", pe care o pândește neconținut, să o "fure" pentru "lumea lui întunecată":

Veselește-te, Nădejdea MÂNTUIIRII;
Veselește-te, Nădejdea lui HRISTOS;
Veselește-te, Nădejdea-Sabia de FOC;
Veselește-te, Nădejdea-Brațul cel TARE;
Veselește-te, Nădejdea cea De-a pururea peste Lume;
Veselește-te, NĂDEJDEA-LUCEAFĂRUL ÎNTRUPAT;
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 8-lea

Dezamăgit, adesea "*singur și părăsit*" rămâneai, dar "**DORUL Sfânt de LUCEAFĂR**" era mai **TARE** decât toate, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 8-lea

"**GLASUL de Taină al DOINIRII**" așa s-a NĂSCUT. *Izvor* de "**LUMINĂ de Pământ**", din "*stâncă a ieșit*":

Veselește-te, *CUVÂNTUL ce se "face Lume"*;
Veselește-te, **CUVÂNTUL-LUMINA Dintru-nceput**;
Veselește-te, **CUVÂNTUL** din Care Pământul s-a plămădit;
Veselește-te, **CUVÂNTUL**, **INIMA Lumii**;
Veselește-te, **CUVÂNTUL**, "**SÂNGELE de Taină**";
Veselește-te, **CUVÂNTUL-LUCEAFĂRUL** ce **VEȘNIC se "face TRUP"**;
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 9-lea

"**Iubirea de Pământ**" se *Naște din*"**LACRIMA de CER**" ca "**LUCEAFĂR**" și așa, "**DOINIREA-CUVÂNTUL SFÂNT al Lumii**", "**CARTEA Vieții lumii**", o **SCRIE**.

Icosul al 9-lea

DOINIREA de CER și de Pământ **mereu ne CHEAMĂ** și **ÎNTÂLNIREA de Taină** o doresc și în Chipuri de Lumini Strălucesc:

Veselește-te, **CHEMAREA** din **VEȘNICIE**;
Veselește-te, **CHEMAREA ce se "face CHIP"**;
Veselește-te, **CHEMAREA**, **Glasul IUBIRII**;
Veselește-te, **CHEMAREA**, "**Cel mai DORIT**";
Veselește-te, **CHEMAREA**, *trecerea "peste hotar"*;
Veselește-te, **CHEMAREA**, **ARIPILE neconținutului ZBOR**;
Veselește-te, Mihai Eminescu, LUCEAFĂRUL cu DORUL de Pământ!

Condacul al 10-lea

LUCEAFĂRUL este CHIPUL de Taină al lui HRISTOS Dăruit Făpturii, ”DOR de CER și Dor Pământesc” ce De-a pururi ÎMPREUNĂ sunt și care se ÎNTĂLNESC pe ALTARUL IUBIRII, în Cântarea de: **ALILUIA!**

Icosul al 10-lea

IUBIREA niciodată nu se poate ”ucide” și orice ”înstrăinare” în DOINIREA de Jale se face, DOINIREA cu LACRIMI de FOC și plâns, cu ”blestem amarnic și greu”:

Veselește-te, LUCEAFĂRUL IUBIRII acestui PĂMÂNT;
Veselește-te, LUCEAFĂRUL DOINIRII sale Sfinte;
Veselește-te, LUCEAFĂRUL și de BUCURIE și de Jale;
Veselește-te, LUCEAFĂRUL și de BINECUVÂNTARE și de ”blestem”;
Veselește-te, LUCEAFĂRUL, cel CRUCIFICAT și ÎNVIAT;
Veselește-te, LUCEAFĂRUL ce De-a pururi ”COBOARĂ și URCĂ”;
Veselește-te, **Mihai Eminescu**, LUCEAFĂRUL cu **DORUL** de Pământ!

Condacul al 11-lea

EMINESCU, NUMELE de ICOANĂ al DOINIRII ROMÂNEȘTI, în Codrii, la Izvoare, la răspântii, pe Munți, în mijlocul lumii, la Porți de BISERICI, DE-A PURUREA Te ARĂȚI ca Făt- Frumos și LUCEAFĂR, dar și ca ”fulger și blestem” pentru dușmanii cei răi și așa, și noi Cântăm: **ALILUIA!**

(Acest condac se repetă de trei ori.)

Se citește apoi din nou **Icosul 1**.

(Acatistier-Sinaxar. Sfinții Români, II, Ianuarie-August, Colecția Isihasm, 2000, Tipărită cu Binecuvântarea Înalt Preasfințitului SERAFIM, Mitropolitul Germaniei, Ediție Îngrijită și adăugită de Ierom. Ghelasie Gheorghe și Fratele Vasile Dragoș Pârvu, Editura ”Conphys”, Rm. Vâlcea, p. 199-208).

Acest Acatistier ar fi bine să fie de găsit spre cumpărare la toate bisericile românești ortodoxe, greco-catolice și catolice (nota expeditorului).